

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praedicatorum Friburgensium lector - Cod. Ettenheim-Münster 191

Weisser, Philipp

[S.l.], 1628-1929

Qvaestio prima de ante praedicamentis Aristotelis

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117415)

quod de operibus huc loco tractetur.

591.

QVAESTIO PRIMA
DE ANTEPRAEDIA
MENTIS ARTIS.

Dubium Primum
An Artes recte definierit
Aequiuoca. Vniuoca. et
Denominatiua? *L. L.*
D. 160

Defio Aequoci.

Defio ab Arte trahita Aequocum. Aequocum
 Inr, quorum solum nomen e core, s'm nomen
 vero rão substantia diversa; ut hõ nery et hõ pũ,
 hõ n. solum nomen e core, s'm nomen vero,
 rão substantia diversa. Explicat Defio.

Aequocum nã primis dicens respectu et nã
 et res s'ant, ite n. nomen ulli term. alijs
 aequocis, qã s'icant plura s'm diversas rães,
 ut iste term: canis, s'icant canem calicem
 manum, et terre s'm. Ipsa vero res s'm
 aequocis, non qã s'icant plura, sed qã s'icant
 unico vocabulo s'm diversas rães, ut s'icant
 illud calicem, pisces, et aut latralile aequocis
 appellatur. Hinc e ut nã ita q' plura
 ut plura s'icant, vocant aequocis aequocis
 fia, res vero q' talily nã s'icant, aequo-
 ca aequocata: et qã hie hões nã s'icant
 adunare q' ut s'ant sub q'ceptily s'm complexis
 is s'm simplicily nã s'icant q' nã s'icant hie nã
 epit et definiunt aequocis aequocata, non
 aequocis aequocantia, vel term: aequocis,
 de his n. exim' res in sumulis libro de hie
 terminem pag: 60. Et hie ipm collig' q' et
 s'icant s'icant trahita. Et ides et non in s'm
 gulari dicit, aequocum s'm; sed aequocis
 dicit, eo q' una res aequocis capax nã
 e s'm altera; quilibet n. in omny dicit
 res s'icant uno nã, ut aequocis s'm s'icant
 s'icant

si aequocis um.

signantur quae dicuntur Artes agrorum sunt
 et non dicuntur agrorum sunt, quia res non sunt,
 nec agrorum ut sunt in rem natura, sed ut
 sunt in nomine; agrorum uero. *Supponit uero;*
 casu, quod res ex nomine quoniam. Porro non,
 nomen, non in se habet illud nomen de quo agitur,
 sed in se habet quod ut est in se quod est natura,
 in se habet quod est, quod et in illis res agrorum,
 sed sunt quod uocantur signantur ad plura quod est
 nomen quasi notamen mentis. *Li. solum,*
 non excludit omnia distincta alia a nomine, quod
 agrorum potest habere aliquid esse propter nomen
 distincto tu non habeant aliquid esse simile,
 sed nomen quod in se habent. Vel ut ait Casus,
 homo, distincto natura naturae esse non habet,
 aut quo signantur. *Li. ratio,* non sunt hic quod
 dicitur, alias res generalissima non representat
 quod agrorum, eo quod careant de se stricte propria.
 sed sunt quod conceptu obiectivo significato quod
 nomen, quod in se habent in res habentibus seipsum
 et ipsa de se, in non habentibus nil aliud
 quam id quod significat per nomen; *li. substantia,*
 non sunt hic quod esse quod sunt quod se, ut ut dicitur
 significat quod accidens; sed sunt quod ipsa
 quod substantiale, seu propria rei, ita quod idem sit
 ratio substantiae, ac ratio ydritatis: *li. substantia nomen,*
 refertur ad naturam substantiae, quod non de quacumque
 ratione substantiae agrorum et sermo, sed de illa
 quod in illa eis significat quod nomen illud esse in
 in quo

li dicuntur.

li nomen.

li solum.

li ratio.

li substantia.

li substantia nomen.

In diversa.

ni quo equivocant. In diversa, non figunt
 absolute sinceritatem propriam, sed
 sinceritatem partem vel totalem vel partia-
 lem. ita ut sensus sit. Equivoca sunt
 hinc ratiō vel penitus diversa, vel ali-
 quod diversa. Et sic et intelliguntur hinc
 definiti à quibus equivocant; et non puer
 equivocant, q̄ tunc equivocant à capite: ut
 galli, resp: hinc galli, et resp: galli galli
 navi. sed equivocant in eis, q̄ ut conspici-
 unt analogas, et sic puer equivocis quibus
 habere ratiō penitus diversa, analogis
 vero diversa aliquo modo. Quae explicari
 potest colligi ex ipso titulo q̄ posuit eximium in
 pueris equivocis, sed potest in analogis sui
 ratiō à quibus, q̄ hinc puer, et hinc ratiō aliqua,
 tum factum videtur habere ratiō eandem,
 quamquam et sic potest, hinc tum definiti in equo-
 ca; analogam vero defini, q̄ mirantur
 nihil equivocant et univoca, colligenda sunt
 ex deinde extremum, in quo Artes potest
 excusari non ponens expressè defini ana-
 logam. Est ipse sensus dicta de his. Equivoca
 equivocata tunc illa entia q̄ figunt eandem
 ratiō, sed factum illud unum nomen, non habet
 unum conceptum, sed diversa, vel figunt, vel factum
 q̄; factum diversa modo explicandi.

De his

Defin. Univocorum.
corum.

Definitio Univocorum haec est. Univocorum
causae sunt quorum nomen eadem, et sunt
nomen rationis substantiae eadem. ut ait, homo,
atque bos. Certe n. nomen utraque, autem unum,
sunt et eadem substantiae ratione eadem, et ut tali ratione
sunt, si quis n. assignet utriusque rationem, quod
utrumque sit quae utitur, et quatenus hoc
nomen significat, eandem assignavit rationem.
ut homo in ythum autem vivens sensibile, bos
in ythum autem vivens sensibile. haec Aristoteles.

Tota definitio explicanda et intelligenda est
sicut quae dicitur, excepta ultima parte,
et hic et a sermo de univocis univocis,
hoc. ideo n. et dicitur in plurali, univoca.

hic eadem, sicut identitatem simpliciter, ita
quod univocatum quod attendit per se. Illud
nomen in quo identificatur, sit totaliter
eadem, et nihil plus aut minus includat
quam quae relinquitur in ratione illius nominis.

Et nota est quod ratio substantiae imperata per nomen,
debeat esse eadem in univocatis, nam
sicut quod illa ratio debeat esse de substantia,
sive propria univocatum, alias tunc dicitur
cum univoca est, et rem non videtur,
nam dicitur et multum accidebat quod univocis,
et dicitur de suis inferioribus; ut album
sicut Petri et Pauli univocum est, et ratio
substantiae per hic aliter sicut, nam est de propria
Petri, et Pauli, ut sit autem dicitur sicut dicitur
et ubi

hic, eadem.

q. ut dictum e... plane...
fuit intelligit illa parata hoc modo, q. si illa
rao uni uocaboni debeat esse eadem tota
liter, huc e, ut identifi. si est enim suis unius
catib, sine ostet, sine accidentaliter, ut
si quod qd te ho in ytu figent q hoc non
aut. R. quod sit inueni sensibile. Et
nisi si quod qd te leo in ytu aut, R. q. in
uene sensibile, ubi se eadem rae explicat
ut patet. Sic et si quod qd sit alby in
ytu figent q hoc nomen alby, R. q. sit
ens habens colorem si q. regubim nisi
et ut si item quod quod sit pauli in ytu
alby. R. q. sit ens habens colorem si q. r.
gabim nisi, ubi se eadem rae ytu
nomen in probat, licet non sit de sps
petri et pauli.

Defio Denomi
natiuorum.

Defio Denominationem hanc a.

Denominativa sunt quae ut aliqui
Joh. supra capu ptm nomen habent
appellatim; ut a Gramma Grammatica,
a fortitudine fortis.

tria in denomi
nate capiuntur.

Pro huius defis intelligo notum a in Denomi
nate tria esse, sc. formam denominantem,
rem denominata, et ipm denominationem.

Forma denomi
nans.

Forma a qua res denominatur e. u. g. alba
a qua res dicitur alba, et fortitudo a qua ho dicitur
fortis.

fortis. Res denominata e[st] s[ecundu]m q[uo]d ab illa
 forma tale d[icitu]r, ut h[er]e, lignu[m], lapis. &c. Denominat[ur]
 nativum te[m]p[or]e i[n]venit[ur] ens n[atu]re g[ener]ato s[ecundu]m
 ut album. Et hoc denominativum e[st] modis
 p[otes]t sumi. 1° Pro denominativo denominato
 ut e[st] ipsa re s[ecundu]m n[atu]re g[ener]ato. ut album.
 2° p[otes]t sumi p[ro] denominativo denominato
 s[ecundu]m h[ab]ere tale album. sicut e[st] supra de
 agnovis et univ[er]sis dixi[m]us. Sunt itaq[ue]
 denominativa n[atu]re ut q[ui] n[atu]re aquosa
 et univ[er]sa. univ[er]sa totu[m] n[atu]re et
 partem h[ab]ent eandem. aquosa h[ab]ent eandem
 idem n[atu]re, n[atu]re n[atu]re s[ecundu]m s[ecundu]m.
 Denominativa n[atu]re non h[ab]ent p[ro]p[ri]e idem
 n[atu]re, et eandem n[atu]re, sicut univ[er]sa.
 Item nec h[ab]ent p[ro]p[ri]e idem n[atu]re a.
 diversum ut aquosa, sicut tam n[atu]re p[ro]p[ri]e
 n[atu]re partem un[de] forma g[ener]ant partem
 ab ea differunt, ut videre e[st] in alb[is]nie,
 et albo.

Res denomi-
 nata.
 3. Denominati-
 num,
 quod e[st] modis
 sumi potest.

Denominativa
 na sunt me-
 tra n[atu]re univ[er]-
 nera et aquosa.

Tres conditio[n]es p[er]tinet ad denominativa.
 1^a e[st] quod habeant appellativu[m] s[ecundu]m n[atu]re
 men ab aliquo. 2° quod differant casu
 ab illo a quo desumunt appellativu[m]. 3° a
 solo casu differat. 1^a conditio n[atu]re e[st] alius
 quam q[uo]d denominativu[m] debeat derivari
 ab aliqua forma denominante. 2^a g[ener]o 2^a conditio.
 q[uo]d denominativu[m] debeat differi i[n] forma
 n[atu]re

Tres conditio-
 nes ad deno-
 minativa p[er]tinet.

1^a Conditio de,
 nominativus
 rum.

2^a Conditio.

et q. ulteriori hanc notitia fuerit tripliciter
 posse derivari aliquo d'onomi notitia i forma
 1o p'tm rem tu, et non p'tm vocem arel nomen,
 ut p'tm a virtute; idem n. p'tm rem figant
 non tu p'tm vocem. 2o. derivant q'dam a
 forma tu p'tm vocem et non rem, vel officio,
 s; ab officio, n; qly vocabulis n'itum q'lem
 a'lem, res a. p'p'ta longe diversa. 3o. derivant
 q'dam et p'tm vocem et p'tm rem ut q'nam
 a Grama, p'tm a substantiv; et huc d'onomi,
 notitia sunt vero et p'p'ta talia, et sunt defi-
 nita h'c. Priora vero duo p'tm iure a r'at
 d'onomi notitia h'c a Car'el anno ~~1664~~
 Ex his inferri nomen d'onomi notitia ope boni: q'ere
 h'c sig'catu habentem forma, et forma h'c
 h'c m'ed'w forma hoc a p' m'ed'w ali' acubis
 h'c d'ef'it' p' explicatis sit,

tripliciter de-
 nominativa
 derivari pot.

Denominatis
 n'it' d' con-
 cretum.

Conclusio Prima

Defines Univocam, Aequivocam, et Denominata,
 terminum ab arte tractata sunt bene.

P'to conto 2o autoritate Philo. Ea p'te d'efinientis,
 P'to 2o ex dictis hanc d'efinientis n'it' explicat. Et
 ex legit' et bene d'efis. h'nt n. ista d'efines p'na
 generem et suas d'iffras. 3o.

Conclusio tertia. 2a.

Definita in his d'efinitis sunt r'at p'ten-
 siones in concreto, pro substrato habentes
 res et voces.

P'to Conto. 2o d'efines sunt fructus logicales,
 3o fructus definita eam erant r'at intentiones
 in concreto. aut p'tel. p'to p'p'ta. Des d'efines p'ten-
 des

Q. Distin. quibus aut p^{ra} parte. Aequo-
 aut eandem rationem mater sumpta negl. aut.
 further aut quib. Est dicere, ipsa res q^{ae} sunt
 aequo non hnt aliquam rationem eandem, et sic
 mater sumunt aequo. further tunc ut
 substant hnt ea intentioni aequo, hnt
 aliquam rationem sibi eandem et eandem nec ab.
 sument non et eandem rem p^{ra} eandem
 rationem esse aequo, et univocam.

Obi. res 20. Nam generica et univoca
 resp. sunt inferiori, sed illa non eandem
 in suis inferiori, q^{ae} univoca non eandem
 illa q^{ae} hnt eandem rationem. p^{ra} min. eandem
 nam non p^{ra} obineat g^{ra}na, sed inferiora
 generis sunt g^{ra}na q^{ae} gen^{eris} non p^{ra} esse
 idem in suis inferiori.

Q. Concedendo ma: et negto min. ad p^{ra}tem
 Q. Ex dictis supra quibus idem gen^{eris} p^{ra}
 g^{ra}na obineat p^{ra} muti q^{ae} in notis, non a
 in d^{ist}inctis.

Obi. res 30. Subi. et denominationem et
 in non hnt aliq^{ua} que d^{ist}incti, q^{ae} d^{ist}incti
 aut inferiora denominationem. p^{ra} min. resp.
 in hnt q^{ae} forma p^{ra} nec in d^{ist}incti aequo
 sument appellatam q^{ae} in hnt hnt a que de,
 p^{ra} hnt.

Q. Haec nomen p^{ra} hnt non esse ab,
 nomen naturae sed tunc esse denominationem p^{ra}
 rem ut ea d^{ist}incti p^{ra}. Vnde et non nomen
 q^{ae} in hnt habeat a que in i que denominationem
 sua d^{ist}incti rationem.

Dub:

Dubium Secundum Quid sint Analogia et eorum Species?

Quia supra in explicatōe de his agnovimus ubi
qua et analogiam facta e mentio, et eorū cog-
nitio ad plura logica intelligenda nra e, ubi
aliqua hūc de eis, breviter dicemus, quae ut
intelligi queant, more qd fuit, et deinde quibus
plura sint declarabimus. Definimus itaq; analogiam
in eā haec modo.

Definitio Ana-
logorum.

Analogia sunt q nōn nomen e eorū, pōt
vero signata per nomen partim e eadem,
partim diversa. ut n.g. pes mentis, et pes scami
in his analogia qd in primis hnt nomen eorū,
deinde rōt q nomen signata partim e eadem
qd diversam nōn hnt pes mentis ab eaqm
hnt pes scami; et partim et e eadem, qd pōt
se hnt pes mentis ad montem sustendens et pōt
vires eiq gravitatem, ita se hnt pes scami
ad scammū inferius eiq ony. Prædicta itaq;
intelligenda e de his utonem de vocib; seu
terminis analogis fuit supra dictū in de
agno

Secundum
Analogia et
species?

agnoscom, in qua non sapientibus agnoscentibus
sed agnoscata; ita et hic non sapientibus ana-
loga analogantibus sed analogia analogata.
Et sic in plurali analogia, quia ut hoc est analogus,
quia ab igne constituitur nemo petunt plura. Et,
tunc pariter dicitur explicandum fuit in ista
dicta in defectu agnoscom et univocorum.

Ultima pariter distinguunt analogia ab agnoscis
et univocis et illa in medio eorum constituant, ex
hoc n. q. analogia habeant partem unam eam-
dem differunt a prioribus agnoscis et dictis.
Per hoc vero q. habeant rationem partem partem
singularem differunt ab univocis, q. sic hinc
partem eamdem unam. Ex dicta analogiam de-
se facite colliges qd. sic analogia in abstracto,
to. e. n. nihil utitur, quam aliquem in aliqua
re q. nomen p. sic core signa partem unam
eandem, partem discrepantia.

Tres recte assignari solent analogiam vel ana-
logiam p. 1. 2. 3. 1. analogiam in equalitatis 2. a
analogiam attributivam. 3. analogiam p. partem
naturalitatis. Ad hoc 3. modis sic analogia redu-
cuntur.

Analogia in equalitatis vocantur illa quorum
nomen e. core, et ratio p. istud nomen e.
eo eadem, in equaliter in participata; et
ferunt de analogia p. perfectione in equalitate p. perfectionis
qua ratio e. geny e. analogiam resp. suam
p. unum, q. in primis illis p. ratio e. nomen core,
et ratio signa per istud nomen e. eo eadem

in ag.

Definitio analogo-
rum e. explicu-
cantia ut ag-
noscom.

Distinctio Ana-
log: ab agnoscis.

Analogia in
abstracto qd.?

Tres species
analogorum.

1. a. sp. e.
Analogia in
equalitatis.

ni equaliter tu participata ab istis, cum
n. dista specifica habeant in equalitatem
perfectiorem genus in se notitiam perfectam
habetit quum in se notitiam ut aut
perfecta esse tot in hanc qua in brutis, et
dista specifica hanc rate se: excedit perfecti-
nem distam specificam bruti. Hanc analogiam
nuncat logicus univocam, strictam u. equivocam.
per Aristotem agit de rebus ut sunt a generari,
logicus a. ut sunt in conceptibus; per se generari
illud esse y tot a parte rei in equalitatem se
hant in perfectione, equaliter vero sunt y est,
tum idem a stricto tunc equivoca, a logico
univoca. Et ob eandem rationem nuncat D.

Quanto Analogia
a logico et stricta,
eo nocentur?

Quanto a s. Thema?

Themas hanc analogiam, analogiam tunc strictam esse
ob non strictam intentionem, eo y participat in ratione
figurata y illud nomen est; sed non participat
in esse illius rationis. Verum hanc analogiam
cum logice strictam veritatem sunt univocam in
misra faciunt, strictam u. logicam analogiam
dicit negantur licet strictam y ob longam similitudinem
sunt non univocam.

2a Spes.
Analogia Attributionis y

Analogia adtributionis sunt illa quorum
nomen a ratione, ratio vero y nomen figurata
a eadem strictum terminum, diversa tunc
strictum habitudine ad illum. Hanc a, ratio
figurata per nomen analogum strictum y congruit
ad sua analogata, a diversa. ut aut, anima,
malicia, ob univocam, sunt analogata adtributionis
quod

Quanto figurata
est illa ratio...
participata...
nomen...
ratio...
figurata...
terminum...
habitudine...
analogata...
adtributionis...
quod

quibus figant hoc tractatum, quia ut sic
 sunt alij, nomen esse, etiam n. appellatum fana.
 proterea quoniam in hoc q. ora respiciunt
 hunc form: nempc sanitatem, quia etiam tur
 fana in ordine ut illa. differunt tunc q. di,
 nempc habitudinem seu diversum ordinem
 quem dicunt ut sanitatem. nam analogo,
 quoniam q. a analogata principale est intrinsicce
 fana ut q. in se respicit sanitatem, quoniam
 illam in se habet; vel ut ait Caricatus ait
 est form, in q. fana formis illis q. est fana,
 fas. ubi vero respicit sanitatem ut q. di,
 tam q. fermanus. medicina respicit illa ut
 causativa illis, usina vero ut fignima.
 Ex his colligit analogia ista ad tribus et esse
 medicum q. niter univoca et equivoca; quia
 hnt nomen esse; q. plura includit minate
 figunt, sicut equivoca. et hnt aliquam quoniam
 entiam, quia etiam dicunt ordinem ad unum ter,
 minime si ut diversimode; in quo quoniam
 ut aliquo modo univocis. nont ter,
 minime in belligim et id q. plura respici,
 ut fana in diversis habitudines. Istam ana
 logia vocant a D. Th. et hnt ab uno; et ut
 unum, ex parte analogi ad unum iam po
 situm est. analogum vero ab uno n. g.
 esse medicum, resp. hnt medici. libri medici,
 et in strumenti medici; hnt n. via ab una
 arte medicinae talia nuncupant hnt q. dem
 strumens, quia a strumena habent
 in se

Analogia ad tribus
 sunt medicum
 inter Reg. et Vni.

si forming, in
 Jofie.

Analogia ad tri,
 buteris quito
 a S. Th. et hnt
 no cent?
 Analogia tur
 ab uno. Et ad
 plurim.

ni se istam vitam. libri tunc mali in, qd
gberent pcepta medendi. instrumenta
sterni mueria, qd in uantibus pmissi tabum
rempantam ut ad mueri nunc applicam,
da corpi famulati inata leges mueriam.

Tres Proprietates
Anul: Astris
bris.

1a Proprietas.

Hec est analogia quorundam hinc ppritates
sem pter qd qd p qnas facite cum nam
aliquos clarere poterit.

1a qd rae analogu p nomen figata astris
in uno tunc analogatis e pnter vel in huc pnter
et in huc pnter, ni utis uero extrinseca pnter de
nomi narem extrinseca, ideo a-analoga
adhibitis tunc qd in q in p p p p p analogatis
intrinseca repit, adhibitis analogatis nunc
pnter, rae uti cuius pnter qna cum pnter
hinc n. y. famulatis qd qd pnter in recta tempore
q humorem tunc pnter et in huc pnter repit
ni aiti, non uero ni medice n. ce renner
aut aliis, sed tunc tunc de istis famulatis
extrinseca p denomi narem pnter tunc in
famulatis

2a Proprietas.

2a ppritas e q analogia nunc p p p p p
teant magis p analogu p p p p p illud se.
ni quo rae analogu repit intrinseca, p p p p p
cuius rae huc spe pt, p p p p p oras explicat
ni narem, sed narem cum analogu p p

Handwritten text on the right edge of the page, partially cut off.

q sunt minus propria, dicuntur ex sua natura habere
 habitum ad analogiam magis propriam; qd est illi
 terminum ad illud qd proprie debent deservire: expto
 res clarior fiet. Si n. qd vellet deservire re medica,
 nam in qtu analogiam Janu, sic sobrietatis,
 finis. met. una e. illud qd officio sanitatem
 autis. unio e. illud qd significat sanitatem autis,
 non eadem sanz e. n. ut analogata qd unum
 exceptio est penal in hem. v. qd a plerumq. sub,
 intelligit unum et medicina e. sana, qd tales
 sunt proprietates ut pnt qd humores ad pnt. finem
 revocare temperiem, ubi satis intelligit qd unum
 analogata licet ex parte non penat.

3a Proprietas e. q analogata minus propria
 non habeat eandem deserv. sed tot sunt
 deserv. q analogata; et q habitumines dicuntur
 ad pnt analogata, non n. om. qd sana dicitur
 eandem deserv. sed multiplex. alia e. n. deserv.
 medicinae in qtu sana, alia cili, alia unice
 an. vae talis, et hoc de se patet.

3a Proprietas.

4a Proprietas e. q ille term. ad quem unice,
 qtu dicuntur in unum fit uno numero positive
 vel negative, positive qdem si fuerint ana,
 logata in partu, ut hoc aut, hoc. urina et
 hoc v. ita, dicuntur sana in eodem ad hanc
 numero sanitatem in hoc autu existentem,
 negative vero si fuerint in eoi, ut aut. sana
 in eoi, medicina sana in eoi; et v. urina sana
 in eoi. si putter leg. v. d. sanitas a qua
 ita hanc sana dicitur, non e. una numeru. in se
 vel

4a Proprietas.

vel positivum, ac q. ead. multes effectibus unitis
 comparata sunt; sed e. una numerus in istis
 analogis, negatur, idq. non numerus 3. fami-
 lates numerus diversa, sed e. unica tunc in istis
 illis a qua aut de intrinsece sunt, eadem a.
 analogata tunc extrinsece habet, ut dicitur.
 Ex his inferri nomen analogum non hinc aliquid
 signum esse itaq. perhabitis analogatis, sed sola
 nex e. eorum una identitate termini itaq. analogi-
 vocatis. ita una in analogia hinc tria sunt
 sc. nex et termi. et diversa habitudines ad illam
 termi nomen analogum terminum eadem distri-
 tu figent, ut fami fami tabe, Inversus a. respu-
 ty illis ita nullo terminale, et q. fure in partem
 ut primum districte vel quasi districte, eadem
 a. q. fure et q. redubiens ad primum: fami n.
 multes respectu ad fami tabem utpote habitus,
 his, consuetis, figentis; sic in una voce fami-
 lates districte in partem eum figent, ut
 ut se: nomen habentis respectu ita se. districte figent.
 fami n. absolute in se habentem fami tabe
 ad istum, actus a. respectu in determinate in-
 partem per ad tribuendum ad primum ut patet ex
 dictis. unde et habet illud esse tra lecti con-
 dictionem, cuius res et in primum meminerit
 nomen analogum stare q. fami n. in figent
 habet et illud q. rati analogi q. ipse generalis
 analogata, q. cetera nomen propria tunc talia
 in ordine ad illud.

Dicitur

Quibus hanc analogiam a s. Thoma in analogia
dicuntur ad tertium. ut medici curae, viri non ad
aut sanum. Et in analogia unius ad alterum,
ut medicinae ad aut sanum, et hanc dicitur factis
comparat nam analogiam astrictis.

Analogia Proportionalitatis dicitur quoniam non
men a eorum, et ratio q. nomen figurata e eadem
factum q. portionem; hanc e, et similitudo in proportio-
ne, ut videre corporum visione, et videre
intelluctualiter, tunc ratio vocantur videre,
q. intelligere ita rem curae offert sicut videre
corpore animato. ad hanc intelligantur nota
proportionalitatem in hoc differre a similitudo
dicitur q. similitudo tunc petit dicitur s. Thoma
vel duo extrema, ut si similitudo alti, tunc petit
dicitur s. Thoma ut dicitur affectus, q. proportio,
s. Thoma, ad minus petit q. extrema ut vi-
dere et in hanc proportionalitate. sicut se hanc
nisi ad hanc, ita se hanc nisi dicitur ad primum
est itaq. proportionalitas si unius ratio q. s. Thoma
s. Thoma ut aliud quam habitudo q. s. Thoma dicitur
annum vel plurimam q. proportio inter se, ita
ut q. dicitur hanc se hanc ut illud, ita et hoc ad
aliud. ut habitudo illa q. inter dicitur in hoc
pedem q. mentis ad mentem, et inter se,
dem autem ad aut, et proportionalitas, nam
sicut se hanc res mentis ad mentem factum,
s. Thoma ois p. dicitur, ita se hanc res actus vel
est p. dicitur ois q. p. dicitur.

Analogia Proportionalitatis quae?

Proportionalitas quae?

Pro

Pro huius dictis intelligi dantur, notum est y nomen analogum Proportionalitatis non importet rationem unam eandem, sed plura mediate, cuius ratio huius est, nam proportio est dari inter plura, igitur ratio y nomen analogum proporti unitatis signata vel sit eadem proportio est esse multiplex, ex hoc intelligitur illa dicta parata si: q ratio signata y nomen analogum debeat esse proportionaliter eadem, non sic intelligi debet quoniam y ista analogum debeat signare aliam rationem eandem, sed q ratio signata y nomen nempe extrema imperfecta debeat esse proportionaliter eadem.

Conditiones
Anal. Proportio, s.
nalityatis.

- Hae analogae proportionalitatis et quartae sunt proprietates seu 9 dicitur. 1a est. Quod ratio nomen analogum sola signata repraesentat intrinsecam.
2. sive et situm et primum in eorum analogatis. 2a Proprietas est. Quod in eorum analogatis non repraesentat eandem rationem numerum, vel unum terminum numerum, sed tot sunt rationes numerum distinctae.
 3. q membra sunt analogata. 3a Conditio est, q in his analogatis una non repraesentat aliam non n. per mentis sed sunt q eandem autem autem est qtra.

Contra hanc obicitur 10. Scilicet non y dicitur, dicitur intrinsecum sicut in medicina. igitur falsum est q forma signata q nomen analogum intrinsecum huius repraesentat intrinsecum sicut in proprio analogato, potest autem medicina esse sana, q causat sanitatem, sed causare sanitatem est intrinsecum in medicina. igitur si forma q nomen analogum formam si signata est quod medicina intrinsecum ca.

R. N. 10

R. Hypothesis. ad eiq pbaem dices qeudo mai.
 et dicitur nim: Causare sanitatem e ni,
 trinfem met' cura, ita q forma causada p
 ma' cura nempe sanitas, a qua hoc nomen
 form' desumit fit intrinseca medicina, nego
 nim. causare sanitatem e intrinseca me,
 dicina, hoc e met' cura tot' virtutem fili
 intrinseca q qua causat sanitatem qeudo
 nim: et hoc non e qbra nes.

Obi' c'is 20. Eius tr analogice de Deo et
 creaturis putata et acci dente, analogia sub
 tributionis, et tr' entitas q e rati' p'p'ia q ter
 quinn analogu' ens fi. reprob' intrinseca ni
 city analogatis, qo doctrina data falsa est
 q se forma p'p'ia q nomen analogu' utrius
 tr' intrinseca reprob' ni nim q' q'p'is ana,
 logatis. min. de se patet. creatura n. intrin,
 sic e entitas q' d'um fi' ut et acci d'ens intrin,
 sic et ni sua e'p'ia claudat' sub' tatem.

R. jo. Quod ens quatenus e analogu' ad tr'
 tris respectu Dei et creaturae putata et acci,
 dentis non figit' rati' utiq' rati' e'p'ia city
 analogatis intrinseca, sed immediate n'p'p'
 sub' Deu' deum p'p' ab'v'as, vel immediate
 putata et ab'v'as acci d'ens ni' ens'ie
 n'ca' p'p'ia' tr' acci d'ens tr' entitate
 denominatur ab' entitate putata.

Similiter creatura appellat' denominatur
 ens a' primo et ni' creato ente q' d'eg.
 et ut hoc bene ni' d'egat, not' videt' ens p'p'ie
 dupl'iter sumi. jo. quatenus figit' tr' spe
 abstracto

abstractio in modis partibus facta et
 accidentis Dei et creaturae. Et sic ens non
 analogum attribuitur. 20. Summum quod habet
 significat plura per attributionem ad unum immedie
 te, et sic est analogum attribuitur.

R. 20. Ens resp. Dei et creaturae sumptum
 et acci dicitur non esse tunc analogum attribuitur
 sed et proportionalitatis, et igitur dicitur in
 huiusmodi resp. in eorum analogatis sumptum
 proportionem tunc. Ex quo et potest fieri argutio
 quod fieri solent 3am rationem analogiam
 et proportionalitatis supra rememoratam
 et tunc huiusmodi. Acci dicitur est analogatum
 incommutabile resp. factum. et tunc accidens
 dicitur per substantiam, 2o unum analogatum
 dicitur per aliud et in analogia proportionis
 videtur. R. ad hoc, si accidens potest
 quodammodo defini per substantiam, hoc est per
 substantiam et ad huc, non vero in
 analogatum et proportionalitatis.

Dubium tertium.
 Quid sit Prædicamentum
 Et

Et quæ requirantur ut
aliquid ponatur in Præ-
dicamento. Et quot
sint Prædicamenta?

Prædicamentum prædictum nec Ethymolo-
gia ceteris ut illud, quod de aliquo putatur.
Idem decem suprema genera in quibus per
Autonomiam de primis subiectis putatur quibus
prima prædicamenta fundamenta, ut patet, in
picta sunt prædicta ista. Verum quia nec tunc
suprema genera sunt quibus genera sub
illis contenta sunt sunt subalterna sunt
infima tunc et præ in forma aliqua tunc de
primis subiectis nec in suis dicitur enumerantur,
utentur & hoc vocabulum prædictum ad verbum
seriem ex primis generis et inter medius
fa

Ethymologia
Prædicamenti.

teritiam

Prædicam

Definitio
Prædicamentorum
ti. /.

Summæ prædicamentorum
dupliciter 2o
Pro Maati.

2o. Prædicamentorum.

In singulis prædicamentis esse singula prima genera
alia intermedia sunt infimas et individua.

Prædicamentum 2o hoc modo acceptum, sic solet defini.

Prædicamentum est series sive co ordina
tionum essentialium superiorum et
inferiorum, in qua superiora de inferiori
bus quæ dicuntur prædicantur.

Prædicamentis debet intelligi nōtam, prædicamentum esse
nōtam connotativam sicut nōces, et systema
portare aliquid de materiæ, et aliquid de formæ.
sic dupliciter unusquisque prædicamentum 2o modo
materie primo intentionaliter, et sic fiunt
illas nōces reales et materias quæ in prædicamentis
ordinantur, ut ex arbore Porphyriam
patere potuit. 2o Unusquisque materia sicut
sunt formæ intentionaliter, prædicamentum
dam intentione sive relatio vis in genere,
et hoc modo nihil aliud dicit quam nōces
reales non absolute, sed quatenus existunt
in sui genere, nōces autem: nōces, in
sui prædicamentum, et sicut dicitur. prædicamentum nō
ordinatur ad hoc ut propriis nōces prædicamentis
sive species affermare ad generandas species
ad quæ nōces quælibet sive quæ prædicamentum, quælibet
sunt dicitur, ideoque, dant ista prædicamentum, ut
omni rem numerum ad formam ad quæ
quæ oculis habeamus. Sunt nōces prædicamentum sicut

quam

Quodam aliquas res esse res in unum ordinantur
ut inde eas colligere possimus congruo ordine
ad suas occupandas.

De illo y potestatem qd intenti on aliter sumptu
affert sine de mali potestati, non e magna
diffas; sed de illo respectu raris sine de ra
intentione ni gerato qd fuerit qd fuerit potest
tu aliquas e diffas; qd nam sit si. ay
terminus cum eis relao de sua spira licet
ordinem ad aliquem terminum, de quare
ad sententiam nostram dicamus sit

Conclusio Prima.

Pradicamentum de formali dicit
respectum ad unum terminum ad term:
sed per hunc resp: non constituitur fm,
ut ob apter in rae potestati.

Hae conto tollit duas partes. ja pto. Potestatem
fuerit dicit nra vel res quatenus ordinantur
vel collocantur in rae superiori et inferiori
genera et spes, sed hae ordinatio tu fil
q in tu, qd potestatem fuerit dicit respectum
ad unum terminum ad terminum. ma: patet
ex de pte potestati supra explicata. ni. pto a par,
te rei n. res non sunt superiores vel inferiores
fuerit, nec genera aut spes aut in simi sua
nisi tu fundamentaliter. qd illa ordinatio
fuerit tu fil q in tu; et quare bene in festo
si aut n. spe cognita fuerit dicit respectum
ad unum ab a et spe ordinatum. qd hae

ordinatio

Suppliciter
 Ponitur Aliqd
 in Potentia
 1° Per se.
 2° Reductivē.

1° Cōditio
 Prædicamentorum.
 1^a Cōditio,
 Requiritur
 univoca.

2^a
 Requiritur
 simplex figuram.

3^a

Prohinc Cōditio intelligitur utrum Suppliciter ab ipso
 nomi in potestato. 1° Per se. 2° Reductivē
 Per se ponuntur in potestato illa, q̄ ut penam sunt
 eia requisita, et ponuntur rae sui.

Reductivē vero ponuntur illa, q̄ non rae sui, sed
 depende uter ab aliis per se in potestates q̄libet
 his actq̄ reduntur et quorū complementa nulli
 aut affectio sunt. Tres primum q̄ tres sunt
 q̄ ipsis nominibz q̄ by res q̄ in potestati ponuntur, figuram
 solent.

1^a Cōditio ex parte Vocis petita ē, ut sit
 univoca. hinc à potestatis rei cuius voces congru-
 cae, et analogae, et hanc q̄trem satis expresse
 tractabit Aristes sum in ante potestatis agit de ay-
 ueris, et univocis, ut exclusis illis, illa in potestati
 collocentur.

2^a Cōditio ex parte vocis ē, ut sit simplex,
 sicut figuram, non sicut sonum, id n̄ parit q̄
 re videt, cum multas idem voces q̄ sicut q̄,
 cum videtur composita, rem tū sicut
 simplicem, debet q̄, q̄ re non sicut simplex sicut
 figuram in videt licet respondet cum in
 sicut q̄ univocis simplicis q̄ septa sicut
 existet, non duplex aut composita. Vult
 exclusas aut rae, sicut aut extensam &
 alia. Et hinc q̄trem et meminit Aristes sum
 in superioribz agit de complexis et in complexis
 complexa rei videt, in complexa accipit
 uno.

3^a Cōditio ut vox habeat accommodatū sicut
 metū, censet a. accommodatū sicut metū, q̄trem
 non

Regniq accomo,
vally modus
figiti.

vera figurantia accidentis figurant ea in ab,
fructu, figurant contra vero substantiam, eam
figurant in concreto; et huius rei apignatista.
sa series predicamentalis ordinatur hoc,
ut non rem melius queant designari, sed
finita completa predicamentalis ex propria
natura et ydam generum. go debet termino
genero figurari. Accidentis a. q. in se, et finem
suam rationem finem et forma q. dam carens
pro eum quo faciat rem q. se, ut patet;
go ut eius natura melius queamus debet ter,
mino abstracto figurari. Et de huc corde plura
in felicitate aryston. pag. 628.

4a. Contro ex parte rem a, ut id, q. perit
in potestate per se, fit ens reale; in infum a.
in re. potestate, se ens reale. go id, q. se per
nisi in potestate, debet esse ens reale; et q. hanc
etiam q. rem non in unq. a potestate contra rem,
contra et in potestate.

5a. Contro e. ut ens potestate fit ens finitu
et creatum, et non in creatu et in finitu
simpliciter. eum ratio e ista. Quocumq. po,
muni in potestate aut sunt non abstracta eorum
ad virtutem sua, sed ipse in virtutem y tra,
mentis, sed ens finitur in finitu nec q. tra hi
nec q. tra here pt. go nec esse in potestate. p. tra
mi. q. q. tra hi recipit q. tra hi a d. tra. go no
ta in finitu q. tra hi. id vero y q. tra hi e val,
lesit ex natura q. tra hi finitu et propria d. tra
q. fi

4a.
Ens reale potest.

Ens non virtut.

5a.
Regniq ens fini-
tum et creatum.

Rei ut ens in fin-
itu et in crea-
tum.

¶ si e finita non pot esse cum vero finita alij
in finita g' obtinere q' totum finita ex partib'
finita nulla tollit finitatem: su vero e
in finita iam g'inet totam g'fectionem
na quam g'rabere ite ne p'inde finit
illi g'ungit ad componendum in finitum.

6a Conditio.
Req'unt' entia
simplicia.

6a Conditio quod entia p'ducta debeant
esse in complexa, sine simplicia, non huius
q' entia in complexa adferunt plura ut plura,
sed plura ut plura, p'ib' p'arvint q' f'p'ic
nem quam d'ist'ia d'ia rem cognita, q' non
p'arvint q' se in p'ducto. utias p'ducta non
p'essent d'ia p' me om rem elementa,
si essent composita, et q' hanc g'diem ex
d'ant in p'ductis etia entia complexa sine
composita q' plures res sine n'as d'ist'ib'as
includunt.

7a Conditio.
Req'unt' ens g'fe.

7a Conditio e quod ens g'lica mentali
debeat esse ens per se; nam entia q' accidens
non g'bitunt unam g'fiam q' sub hunc tm
p'ducto g'bitunt, q' non p'ut in debet animal
p'ducto colligari. Ex hac condit' colligit' it
u' q' supra in st'annat' e, accidens si non
debet p'ari in g'rate in p'ducto sed in al'p'ro
to, nam ens q' accidens non p'ari in
p'ducto, sed accidens in g'rate p'ud sub
q' accidens, q' non p'arvint q' se in p'ducto
p'to min, accidens in g'rate ut album in y.

¶ si e finita non pot esse cum vero finita alij
in finita g' obtinere q' totum finita ex partib'
finita nulla tollit finitatem: su vero e
in finita iam g'inet totam g'fectionem
na quam g'rabere ite ne p'inde finit
illi g'ungit ad componendum in finitum.

figeat habens se: flos, et flos in habitu suo
 sunt res diversae quae sunt, sed ex parte rei
 in diversis partibus sunt unitate, nisi quod
 unitas in se sit una quae accidens. Et
 accidentia in genere sunt unita per accidens
 Hanc 7. sententiam a bono censentur non multum
 differre nisi forte aliqua complexa sit unitas
 quae non sit accidentia et accidens, sed unitas,
 hanc unitatem quae, ut ait et rate, diversas
 eadem res non expli cant et sunt quod eam
 plerumque in habitum unitatem quae se.

8a sententia, Quod unitas quae unitate quae unitas
 quae se in partibus debet esse unitas simpliciter com-
 pletum. huius ratio est quod unitas est series unitatum quod
 unitas unita simpliciter in completa sunt unita
 imperfecta, quae ex sua natura ordinantur ad completum
 unitas quae magna in unitate, quae in partibus de-
 bent partem unita simpliciter completa. Per hanc
 unitatem excluduntur unitas multi si unitas quae ordinantur ad com-
 pletum unitas unitas quod, quod sunt unitas et in haec unita,
 similiter partes simpliciter, materia et forma, partes
 et integrantes, ut manus, caput, pes, numerantur et
 hae partes homo genus sine sig deum unitas,
 quod sunt partes aqua et ignis, eorum ex,
 dicitur unitas a partibus, quae licet istae partes ab aliis
 separata completa unitantur in unitate, tamen quia
 sunt completa aliam huius partes in completa,
 sed nunc hae unitas sit unitas unita.
 Hae unitas hae unita unitatem nempe unitas
 unitas a unita unita quae se sit unitas, hanc

8a sententia
 Requiritur, huius
 sive completum.

tu

quadrata, spes inferior, et ultimo in linea
 in q^{da} finit linea recta p^{ro}ductis. Linea
 lateralis e illa q^{da} a latere linear rectas,
 in illa ponunt dista^{ntia} d^{istinctio}ne q^{ue} se gene
 ni tunc supremi qua^{ntum} utam. *Abstrahibilis*
 P. Non erit q^{ue} ponuntur q^{ue} se in p^{ro}ductis
 p^{ro} in linea recta p^{ro}ducti vel directe q^{ue} id est,
 dista^{ntia} n. ponunt q^{ue} se in p^{ro}ducto tunc n. era
 resp^{ectiva} ad hec, ut ubiq^{ue} ponat q^{ue} se in p^{ro}ducto,
 non tu ponunt directe, q^{ue} licet dista^{ntia} p^{ro}duct
 dista^{ntia} de multitudine et p^{ro}ducto, tu de q^{ue}is
 non p^{ro}ducto dista^{ntia} generem supremam vel
 inter media, q^{ue} tu petit ut ubiq^{ue} ponat in
 linea h^{ab} recta. Dices, q^{ue} plures q^{ue} res
 resp^{ectiva} ad hec ut ubiq^{ue} ponat in p^{ro}ducto
 quam supra fuerunt ap^{er}te n^{on} n^{on} n^{on}. P.
 Res tu supra as^{er}gnasse q^{ue} res est enim q^{ue}
 ponunt q^{ue} se in p^{ro}ducto, non a. cum q^{ue} dista^{ntia}
 sunt n. alio q^{ue} res, n^{on} n^{on}, quam ab^{er}gnare iam
 sunt declarata. Et petit amplius, ut ens q^{ue}is
 comensale, directe positu^m p^{ro}ducto sit ens
 metaphisice completu^m. Pro quo notu^m est illud
 d^{istinctio}ne ens completu^m abstrahendu^m a p^{ro}ducto
 et metaphisico q^{ue} in suo genere t^{er}rit q^{ue}is
 resp^{ectiva} ad ille q^{ue}is, ita ut in eodem non est,
 et ad m^{od}o ad alteru^m completu^m. Ens an
 p^{ro}ductu^m completu^m est illud q^{ue} ex p^{ro}ducto na
 non ordinat ad aliud ens q^{ue}is t^{er}ritu^m
 affere^m

Linea lateralis.

Ens metaphisice completu^m.

afferens sistit ita realitatem ab illo, ut hoc,
 egru, res. sunt contra plurice completa
 et distincta ex propria natura, nam si ens
 sistat aliud non ex propria natura sed quasi
 ybis quibus et acci dubitatur illud non
 amittit operam completi entis plurice. Si
 agna quibus in plurice sunt exha
 plurice completa, licet q sistant alia
 agna in via fluminis vel rivuli, ha
 tate acci dubitatur et non ex propria na
 tura sed huc et. si n. in via cum for
 pars agna ab alia super tota tiam operam
 completam agna, quam antea habe
 bat qto erat unita, qto et qto compo
 nit et unita una alia agna unit ens plu
 rice completa, licet non sit eadem res
 ea quo colligo illos entes q supra
 partes homogeneas excluderunt ab ente
 plurice completa tunc esse unitas de illis
 acci dubitatur et sistat videtur, qd tunc
 non una alia plurice in completa
 entis et ob id eas excluderunt. Si
 de his alia sunt cognantur in dicuntur sistat
 esse illas partes esse plurice in completa,
 et huc ex dictis satis clare patet. Ens vero
 plurice in completa a illud q ex propria
 natura et essentia in alia plurice
 componitur, et hinc oculi contra sunt partes
 in

integrantes manij si: cupul ut pes. et
 punctas et optes phisice, ut manū et forma
 Ens metaphisice completum et y in me,
 dicitur se stantis pōter de stas subitly cora,
 pletis et factū simul corā genera et ptes
 Et ptra ons metaphisice in completū te illud
 y pōter x natura alteri uti adjacentis, huiusmodi
 pōter oēs distōta huius finis generem. Circa y
 natura, ens metaphisice completū vel in com,
 pletum dicitur huius q corānem ut natura, quatenus
 illa gupit rem q natura q se stantis, ut
 x natura alteri uti adjacentis. Ex his patet
 ad qstionem in regore legentis sola on,
 pō phisice et metaphisice completū qualia
 sunt genera, ptes, et in dicitur huius pōri in
 reba huius qd huius. Entia uerū metaphisice
 in completū qualia sunt distōta generem
 huius finis huius in huius laterali collocari.

Ens metaphisice
 Complectum.

Quoniam 20 an ea, q se non penunt in pōt,
 pōt, ponant Reductive? R. Nōto reductis
 ad aliqd pōri in pōtūto nihil aliud esse, quā redu,
 ad aliqd eorū q penunt q se, huius a reductis aliqd
 ad aliqd 20, qdō te pars illij phisica, ut manū plus
 hōis. 20. qdō se hōit huius modū completens ali,
 ut. Dicitur qd non ēra q non penunt q se
 in pōtūto, pōri reductiue, nam pōta transcenden,
 hō non penunt q se in pōtūto qd non sunt
 uniuoca, et tū non penunt reductiue, vel non
 reductiue

Reductive
 pōri qd?

reducunt ad alij subiectum, quia illa subiecta trans-
 cendunt ad subiecta. quod requirunt ad unum
 alij reducunt. Nec dicitur quod sunt alij eorum,
 quod ponuntur quod se in subiecto, ex quo videtur quod
 subiecta illa non reducuntur subiecta ad subiecta, quia
 quoniam non sunt alij eorum, quod sunt in subiecto,
 tunc quia ita sunt alij eorum, ut omnes res trans-
 cendant, non sunt ad alij subiectum reducuntur; et ita
 quod ista rationes transcenduntales ob sua inordinati-
 onem ad res in subiecto non sunt inquam, nec
 vel modis constituitur alij totum completum.
 Dicitur simili modo non ponitur quod se in subiecto et
 tunc non reducuntur ad alij subiectum, sed per se
 etiam subiecta velut propria propria efficiens, et
 finis illorum. Illud quoque in rigore loquendo
 reducuntur ad subiectum non debet esse ens completum
 tunc et perfectum, nec distincta sui generis generum
 ponuntur quod se, sed debet esse ens imperfectum et
 propria natura ordinatum ad constitutum alij ens
 predicamentale completum, vel dicitur ad illud
 destinari inquam ens complete mentem in sua his-
 toria, ut sit respectu subiecta, subsistentia et
 quod in linea subiecta et illij complete mentem, et
 stantia quod completis res ipsam reducunt ad sub-
 iectum in qua ipsa propria ponitur.

Conclusio Quarta.
 Decem tantum sunt Entium
 realium Prædicamenta.
 Et sunt hæc, quæ sequuntur. sub.

Substantia. Quantitas. Qualitas.
Actus. Potentia. Passio. Actio. Vis.
Quantitas. Situs. Habitus.

Hoc tenent e eis inter autores. qua ratione a.
hic denarij numerj colligat res aliquam
sibi distent. Hoc in frumentum nam d. Thomae
ad probandū hunc numerū esse ceteris p[ro]babilis,
rem unice ob videri poterit in authenticis.

Obiicit 70. Contra descriptum P[ro]p[ri]etatis.

Hoc descriptio generat alius a descripto q[ui]a bona nō
a. gignit patet, p[ro]p[ri]etatis aut. Hoc descriptio generat
p[ro]p[ri]etatis omnium r[ati]o, sed illa entia nec sunt
sua comprehensa nec definita, q[ui]a generat ali,
is a descripto. mai. in entibus n[on] r[ati]o est et
q[ui]dam coordinatio p[ro]p[ri]etatis omnium in qua p[ro]p[ri]etatis,
om[ne] p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis de in f[er]ri om[ne] n[on] nec p[ro]p[ri]etatis.
q[ui]a h[ic] t[ame]n descriptio p[ro]p[ri]etatis omnium realium, ut
colligit ex h[ic] ab h[ic] facta in decem t[ame]n
p[ro]p[ri]etatis. Item, colligit ex eundem supra
p[ro]p[ri]etatis.

71. Negato aut, ad p[ro]p[ri]etatis generat mai. obne,
p[ro]p[ri]etatis n[on] in rigore n[on] loquendo q[ui]a n[on] r[ati]o descriptio
et sunt comprehensa p[ro]p[ri]etatis omnium r[ati]o, ut
de descripto q[ui] t[ame]n competit p[ro]p[ri]etatis omnium realium
debet nec modo assequi. Adhuc a
series p[ro]p[ri]etatis omnium realium, in qua
supra de inferioribus q[ui] descriptio p[ro]p[ri]etatis.
nec se moveat nec explicat descriptio et p[ro]p[ri]etatis
assequi

tua noni unitio, sed huc q̄to non e uel dita
 supra. imo plane uel dita q̄d.

R. Potestas uel coordinatus q̄d calibrium
 non q̄ illa sola coordinatus ibi, sed q̄ illa firmus
 cum suis subiectis uel coordinatus. hoc a.
 non sunt unitio uel uel dita in uel dita suis.
 ex quo et solus alius arguta, pro q̄bani
 sed in uel dita non posse noni in uel dita
 q̄ non sunt q̄d calibria. R. licet uel dita
 dua non sunt q̄d calibria sunt tu q̄d q̄d
 calibria de q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d
 huc sufficit uel uel dita in uel dita. Non
 dicas era q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d
 n. e. m. uel dita uel dita q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d
 R. Potestas sufficere si uel dita in uel dita
 q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d
 non in ordine uel dita, si n. forte sunt uel dita
 nita. sed in ordine uel dita q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d

Dubium Quartum.
 Qua ratione Decem
 Prædicamenta debent

debeant inter se distin-
 qui, et utrum habeant
 supra se aliquam ratio-
 nem genericam?

Ad resolutionem primi q̄siti renovanda
 sunt in memoria ea, q̄ supra in tractatu
 unitivum de distinctione siḡ. n̄. nominis p̄p̄
 dicta sunt. Et quoniam haec q̄siti vix
 erigunt, potuit preterea moveri et solvi
 non ^{potuit} esse abs re t̄ne in eis de distinc-
 tione inter se breviter aliquid dicere. In qua
 re variae sunt doctorum sententiae, q̄ iam n̄
 aperimus de q̄sita distingui inter se reali-
 ter. Alii a. i. extra statuerunt ea non distin-
 qui distinctione reali, sed distinctione
 t̄ne r̄ae, ratiōnate. Pro resolutione p̄p̄
 Conclusio Prima.

Non

Non e necessarium quod eia pntia di-
 stinguantur realiter aut inuicem hie
 aliqua it habeant, sed sufficit, ut regni
 distinctio ratiocinatur. Haecc eia
 Et prima eia pars pte. Actio et passio qstis
 hinc duo inuicem pntia et tunc sunt eade
 res, inuicem q; realiter distinguuntur, ut abili
 uidebimus. qd non e uera realis distinctio
 inter eia pntia. Et ex hoc pte et 2a pars
 conuenit. Si n. pntia distinguuntur inter se
 hinc membra tunc distincta opposita et non
 realiter, qd distinguuntur p ratiocin. Sed non p
 ratiocinantiem tunc, qd pntia ad
 omnia pntur inuicem formalitatis, et eia
 pntia accidunt inuicem inuicem ratiocin
 seu habitudine ad primam pntiam. qd
 distinguuntur p ratiocinantiem non
 aliqua ita fundamento in se.

Conclusio Secunda.

Decem pntia non habent supra
 se aliquam ratiocinantiem genericam, bene
 tamen analogicam. Pte teneto ratiocinantiem
 qd si decem pntia habent supra se
 aliquid generis illud opus ens, sed ens neq; opus
 generis, qd nullum hie supra se generis pntia
 mai. patet. qd nihil aliud potest excipi
 q supra se habent pte minus. Pte generis

et extra

extra spiritum suum diffam ut supra
 probatur, sed non e extra quodlibet alium dif-
 fram sed in hinc in illis in dicitur, si non
 pot esse geny. pter mi. qui cumy gradus
 rum quito cumy abstracty includit geny
 unde nulla est dari diftra q abstract-
 sicut rate u.g. abstractit att, id est per
 esse geny.

Pter 20 Censu. Genera suprema sunt
 diversa, sed q so differunt non sunt altera
 et aliqua necum generica supra se q
 pntia non sunt supra se aliqua rati-
 univocam et genericam.

Ex hoc ipse facile pbari poterit id q vult
 mo in qetia dicta, si pntia sunt supra
 se, aliqua rati- una legi ca, et sic
 pntia sunt analoga pportionaliter
 entis, q pter: analoga pportionaliter
 sunt illa quon nomen e eide, et nomen
 nomen signa fitm pportione eadem
 sed in pntia sunt nomen eide, sunt
 eia pntia entia, et vocant dicitur, et rati-
 et nomen signa pportionaliter habent
 eandem, q so sunt analoga pportionaliter
 et so sunt supra se aliqua rati- analo-
 gicam. Licet pntia supra ut dicitur
 non sint tm analoga pportionaliter
 sed et in dicitur, q accidit in dicitur et entis

in ordine ad substantiam, q̄ videtur q̄ in primis unum,
logatum entis.

Dices Verum esse eiā p̄dicta quatenus videtur,
sunt substantiabilia et acci dentalia non
tunc aliqua r̄em univoca seu generi,
cū supra se, q̄ p̄dicta et acci dentia n̄
t̄ uni nom. at r̄teru q̄ p̄dicta acci,
dentia h̄nt r̄em generi cū supra se
sempe r̄em acci dentis in eiā, h̄nt n. uni
voca p̄tr de caty acci dentibz. q̄. in et p̄tr

Conclusio Tertia.

Acci dens in eiā non p̄tr univoca de
q̄. categoris neq̄ respectu eam̄ q̄
geny.

P̄tr Genito. Illud p̄tr univoca et generice
q̄ p̄tr p̄tra idem nomen, et p̄tra eandem
eiā r̄em, sed acci dens non p̄tr p̄tra ean,
dem r̄em de q̄. categoris q̄ non est
geny rep. eam̄, nec p̄tr univoca de iis.
mai. p̄tr. p̄tr min. r̄em acci dentis in
p̄tra acci dens alia t̄ n̄ q̄ quantitate. alia
n̄ qualitate et alia n̄ aliis p̄dictis. q̄
acci dens non p̄tr p̄tra eandem r̄em de
q̄. p̄dictis q̄ non t̄ in illis p̄tra eandem
r̄em. et p̄tr univ. Ille magis n̄ q̄ distinct
quantitas à qualitate n̄ t̄ p̄dicta. q̄
acci dens. q̄ r̄em acci dentis n̄ p̄tra acci,
dens

duo alia e in qualitate alia in quantitate.
 go non potest univocare de illis, go ad rationem univocam
 vocam nihil, sed ex parte illius, nulla sit
 manabilitas, ut patet in parte resp. hinc
 et bruti. Pro huius rationis intelligenda rationem quoniam
 vocatio rationis eorum debet desummi in ordine ad inferi-
 niera ita ut ad hoc qd aliqua ratio eorum iteque
 univocata non sufficiat, ut in eis nulla in-
 dicitur diffinitio, aut unaquodlibet subest, sed nihil
 alterius, ut inferioribus quoniam univocata,
 hoc e, absq. ulla diversitate qd in ipsam
 rationem eorum exerceat quatenus ad inferiora desum-
 dit. univocata enim clarum ex parte habemus in ratione eorum
 autis, qd ideo e univocata go eadem sic ratio
 autis e qd in hinc et qd in cyno resp. et univocata
 quare univocata debet desummi in ordine
 ad inferiora, e, go univocata e qd eadem
 quoniam rationis univocata, univocata e. fuit de summi in
 ordine ad inferiora ut supra in se fuit.

Cum go ratio acci dicitur in eis non sit ratio
 in suis inferioribus sed in ipsa facta nunc
 non est univocata resp. qd categoriam.

Dices pro hoc. Diversitas rationis eorum in inferi-
 nioribus non impedit univocatem, ut dicitur
 supra de analogia quae qualitatis, go hoc
 doctrina falsa e? Pro ans. aut diversitate
 e in hinc et in cyno, et tu resp. e univocata
 quoniam ut eos habent tunc in suis inferioribus
 diversitate et in analogia qualitatem. go hinc
 fuit

fitas rae eas in inferioribus non tollit univocaem
 caem. ma. patet ex dictis, et minus certa.
 nam ea quae univocae uniuersae sunt inferentia.
 B. Distinguentis duplicem matrem quo rae in
 inferioribus est, ut esse diuersa. primo. quod
 uniuersitas tenet se tunc ex parte distictae cum
 qua rae est coniuncta in inferioribus; non uero
 exercet nisi ipsamet rae facti rae est; et hoc
 diuersitas non impedit univocacem quod in
 tali casu rae est eodem eodem, et tunc se
 diuersa, quatenus ipsa composita in quo con
 gunt uniuersitas diuersa rae talis distictae. ut
 uidetur in alijs resp. hirs et leonis. Secundo
 magis e, quod diuersitas exercet in ipsamet
 formalissima rae est; et hoc diuersitas
 tollit univocacem in rae est, quod efficit, ut
 eadem formalissima rae sit diuersa in
 suis inferioribus; et hoc magis exercet diuers
 fitas in rae est accidentis resp. suam
 inferentia. ipsa u. rae facti accidentis in
 est diuersa modo se hnt in quantitate
 et qualitate, ita ut diuersitas exercet
 obtineat se ex parte ipsi rae est acci
 dentis; et non tunc ex parte alieni distictae,
 unde et hnt quod sit analogica et nullis modis
 univoca.

Obi uis quod contra hoc, ad pbandum
 se eia quod tuta esse eadem realiter uideri
 se. si aliqua tuta distinguereant
 uideri se reales sicut uoce quod tuta
 et tuta

ob potentia alia acci dentia, sed hoc non distin-
 guntur realiter inter se. ergo nulla differentia
 hoc modo. mai: patet; pter min: illa q' disti-
 guntur realiter, pnt a parte rei ab invicem
 separari, sed potentia non pot separari ab acci-
 dentibus. ergo potentia et acci dentia non disti-
 guntur realiter. ergo nec potentia in q' hoc
 collocant. mai: et cetera, ergo certum signum disti-
 tionis realis e posse separari realiter ab in-
 vicem, nm: et e claru; nulla ergo dem ob
 pot potentia a parte rei q' sit connata ab
 acci dentibus.

Q. Concedendo mai: et negto min: ad
 pntem v' dices negto mai: falsu n. e
 illa p'rio q' ait, illa distinguuntur realiter inter
 se q' pnt ab invicem separari. in sententia
 n. s. Thome mai: prima disti'ntur realiter
 a forma, et ita pnt a nucleum duntaxat
 sancta non pot mai: prima existere sine
 forma, aut ab illa separari. Dicitur dices
 hinc q' dam acci dentia sunt in separabilia
 a potentia ut supra dubio de acci dentibus
 hinc e, tu multa sunt acci dentia q' pnt
 realiter ab ea separari, quare negat illa
 nm: q' asserbat substantiam non posse se-
 parari ab acci dentibus dicitur ab aliis q', et
 ergo negat virtutem argu; oia fi: potentia
 esse eadem realiter. si namq' potentia
 ab

ab alijs acie dentibus pot separari, ob eademq
ab invicem pot separari. Vt hinc ymport realis
ter clare in seipso ex ipso argto, aliqua saltem
potnta distinguere realiter inter se.

Alii eius 20 Ad pbantia etia potnta di-
stinguere realiter inter se. Illa distinguunt
realiter q hnt distinctam entitatem, sed
etia potnta hnt distincta entitatem. 20
etia potnta distinguunt realiter. 2to nri.
ma: patet. etia potnta hnt distinctam
cabitatem, sed distincta q dicitur qd
distincta entitatem. 2o si potnta hnt di-
stinctam q dicitur cabitatem hnt et distinctam
entitatem.

Ad hunc tenore mai: ob distinguendo ma.
etia potnta hnt distincta entitatem reali-
ter nego nri: fructer quod om. qm dicens
fieri si: respectu ad substantiam primam, hic n.
dicitur q respectu fit q raem cum fundamento in re
ut patet in acti one et passiv one q duo qd
sunt distincta potnta, et tu dicitur q an-
dem entitatem metter, sine realiter hnt,
non a. fructer. eadem qd dem entitas
in qtu considerat ut qd exordiens in substantia
q dicitur potnta acti one; in qtu vero exorde,
rat eadem entitas ut qd recepta in potnta,
q dicitur potnta passiv one. Ad pbantia nri. dices.
nem spe etia potnta hnt distincta q dicitur cabitatem,
sed minime spe distinguunt a, distincta q dicitur
cabitatem

fol hinc
to nulla
to nri. dicitur
to rei ob
pt legi
ui dicitur
potnta in
estum p
an realiter
nulla qd
fit dicitur
q dicitur
mai: f
ingui real
separari
no disti
ulem p
ma ex
vari. D
hnt in
de acie
acie den
mare reg
tam non
tiam ab
q dicitur
q dicitur
si namq

bilitas aequat distinctam entitatem realiter negat: mihi fuit
 sine p[ro]p[ri]a aliam formalitate g[en]eris
 et cum hac distinctio fuit repr[es]entat in d[omi]n[is]
 q[ui] p[ro]p[ri]etatis, illa habebunt suas distinctas
 p[ro]p[ri]etates, circa q[ui] dicitur n[on] t[ame]n, n[on] t[ame]n
 n[on] p[ro]p[ri]etatem d[omi]ni ex diverso modo
 p[ro]p[ri]etatis de q[ui] fuit, et q[ui] d[omi]n[is] m[od]o
 d[omi]n[is] p[ro]p[ri]etatis aliqua p[ro]p[ri]etate enuntiant de illa
 t[ame]n io. numerus aut p[ro]p[ri]etatis. Et q[ui] d[omi]n[is] t[ame]n
 sunt p[ro]p[ri]etatis, q[ui]d p[ro]p[ri]etatis, fuit
 sunt s. p[ro]p[ri]etatis. q[ui] t[ame]n et sunt s. p[ro]p[ri]etatis.
 Q. falsum est mai: q[ui] numerus p[ro]p[ri]etatis
 p[ro]p[ri]etatis ex numero inferiorum de q[ui] illa s.
 unita p[ro]p[ri]etatis, et q[ui] t[ame]n sunt s. generis
 generis, s. t[ame]n sunt q[ui] p[ro]p[ri]etatis. et
 vero numerus p[ro]p[ri]etatis ut dicitur, ex alio
 capite desumitur. f.

Obiicitur 30. Ad p[ro]p[ri]etatem dari aliquam r[ati]o[n]em
 genericam resp[ect]u io. p[ro]p[ri]etatis. T[ame]n p[ro]p[ri]etatis q[ui]
 n[on]t in r[ati]o[n]e entis completi, sed r[ati]o[n]e entis com-
 pleti a univ[er]sa et genericam. q[ui] p[ro]p[ri]etatis h[ab]et
 quam r[ati]o[n]em e[ss]entia[m] univ[er]sa[m] et genericam.
 ma: quod ex q[ui]d p[ro]p[ri]etatis a p[ro]p[ri]etatis, n[on] q[ui]
 dicitur t[ame]n entia[m] completa[m] esse p[ro]p[ri]etatis
 in p[ro]p[ri]etatis. p[ro]p[ri]etatis om[n]i. r[ati]o[n]e entis completi n[on]
 dicitur in ultimis d[omi]n[is] fuerit inferiorum.
 q[ui] a r[ati]o[n]e genericam, q[ui] p[ro]p[ri]etatis, r[ati]o[n]e n[on] fuit
 pag: 631. p[ro]p[ri]etatis dicitur om[n]i n[on] p[ro]p[ri]etatis esse generis q[ui] dicitur

in ultimis divisionem rem. pte aut. dista in
ferentem quia extra in completa. qd rae entis
completi non claudit in illis

R. Cetero eia potuit venire in hoc q habeat
entia completa. negat tu rurs. q. se. rae entis
completi sit univoca et generica resp. supra,
mem generem, cuius rae hoc e. Si n. suprema
genera haberent aliquam rae generica sup
pra se in qua quarent, et haberent distas
in qly non includeret illa rae entis, iam illa
genera non essent suprema genera, nec se
ipsis differret cum quarent in aliqua
rae univoca et generica. Quia non essent
suprema genera patet, qd haberent aliud
geny supra se ut supponunt contrarii. Quod
et nec se ipsis differret, et ystat. rae n. ho
et leo nec se ipsis differret, qd quarent
in aliqua rae generica. qd si suprema ge,
neca haberent supra se aliud geny, non se
ipsis differret. Licet et si suprema gene,
ra componerent ex genere et dista iam non
essent illa atq in compositione metaphisica
ultima fieret resolutio, qd illa item essent
resolubilia in geny et dista, et illud geny
item in aliud, non n. e. maius rae univ
quam alteri, et sic pederet in infinitu,
q e absurd. qd debent tu dista in aliqly
q sunt in resolutio et eis compes ex ge,
nere et dista exytra, et talia sunt sup
prema genera. At u. a. y qbat argum
raem

rāem entis completi spe generica, q̄ non
 includit in ultimis distictis inferiori q̄
 Quia licet rāo entis completi non hanc
 includat distictas generem inferiori mutatione
 hanc audit tu distictas generem supremam
 q̄ sufficit ut non dicat rāo generica. et
 p̄ hoc hanc unica rāe. Ultimus magis substa
 ti. q̄ se claudit ip̄ter genem generali. In
 nū substa, sed substa q̄o genem generem
 hanc rāe et ens completi cum sit substa
 completi; q̄o ultimus magis substa q̄ substa
 ny claudit in se rāem entis completi.
 q̄ rāo entis completi et q̄o transcendens
 magis seu distictas ultimas supremam
 generem. p̄ hoc magis genem generalissimū
 substa nil aliud dicit q̄na ens q̄ se sit
 ultimus magis substa q̄ sit hanc et ens
 se cum sit aliqd substa, et non in
 alio, q̄o genem generalissimū substa q̄
 ens completi, claudit in ultimo magis
 substa q̄ substa.

Obiicit q̄o. Rāo acci dentis
 p̄ hoc sit idem nomen et sit eandem
 rāem de q̄ substa. q̄o sit rāo unica
 ea resp: illam. q̄o patet ex dictis.
 p̄ hoc ens. in p̄mis casu categoris accidens
 hanc quomodo ut in hanc. Simile hanc q̄o
 eandem rāem acci dentis q̄ p̄ hoc. rāo de
 acci dentis et in hanc p̄ hoc; sed hanc rāo

et eadem in eity acci dentibz. go and nem.
 B. Noto ems; ad ptaem sticas. Conito
 acci dentis raem spe in horee pto, salm
 tu horee raem spe in eity eundem; ot glz
 pter nec uni voca nec genericam. qa mas,
 qualiter parti upaf ad in ferentia et cum
 magna Invenitabz, ita, ut in horee ptae
 acci dentis exerceat fuerit Invenitabz,
 q Invenitabz, sub dicitu e, tollit uni vocatam
 alio n. malo in horee pto quantitas. alio
 malo qualitas aut relati.

Pro Comple merito observandum pter io
 entium realium pntia posse povi alius
 pntiam entium raio, qa in eity raio ma
 in relatiis et logiis, (caetera n. entia
 raio ad pntia rem posse reduci vult,
 promur) pnt fieri qe e oco i naes qe,
 nem et pntia, hore n. e qudi cas generis
 de qe. 2a intentio generis e unile fm,
 the. Ergo nihil repugnati quo nung in
 entibz raio, qdi horee ubiq pntiam pntia de.
 Et hore de Antepntia Artis. 26. maij.

Entia raio
 hnt et pntia.

J. V. S.